

ZVLÁŠTNOSTI POHOTOVOSTI U VZDUŠNÝCH VÝSADKŮ

Celková příprava vzdušných výsadků pro vysazení a vedení boje v týlu nepřítel má řadu zvláštností. Jejich docenění je rozhodující zejména u těch organizačních stupňů velení, které se těmito otázkami **mohou** anebo **budou** bezprostředně zabývat.

V článku se zaměřím na problematiku pohotovosti vzdušných výsadků k vysazení a současně s tím ukáži reálné časové možnosti vysazení.

V praxi mnohdy dochází k tomu, že pohotovost vzdušného výsadku je stanovena bez potřebné diferenciacce. Přitom mezi padákovým, kombinovaným a vrtulníkovým výsadkem **jsou** a i v budoucnu budou **podstatné rozdíly**.

Tuto skutečnost ovlivňují: druh vzdušného výsadku, jeho organizační struktura, předpokládaná síla, charakter bojového úkolu, hloubka vysazení, pravděpodobná délka bojové činnosti, způsob zabezpečení a podpory druhy vojsk a zejména **dálka vysazení**.

Kdybychom měli z těchto hledisek stanovit pořadí důležitosti, které bezprostředně ovlivňují bojovou pohotovost vzdušného výsadku, potom má své prioritní opodstatnění **dálka vysazení**.

Podle délky vysazení můžeme stanovit nejen charakter a druh vzdušného výsadku, ale i **časově pravděpodobnou dobu vysazení**.

Ve skutečnosti délka vysazení je limitujícím časovým prvkem u jednotlivých druhů vzdušných výsadků. U padákového výsadku může délka vysazení dosahovat 500 i více km, u kombinovaného výsadku 200 nebo více km a u vrtulníkového výsadku zpravidla nebude přesahovat 80 až 100 km.

Vzdálenosti se bezprostředně mění reálná časová možnost účinného zásahu vzdušného výsadku od doby vydání rozkazu ke vzletu až po skutečnou dobu vysazení.

Přitom nemůžeme opomenout, že i celkový čas, potřebný na vzdušnou přepravu, závisí na předchozí době, ve které je nutné uskutečnit přípravu, nalo-

žení bojové techniky a nasednutí osob. Ta se opět liší u jednotlivých druhů vzdušného výsadku.

Je pochopitelné, že můžeme vyjmenovat celou řadu dalších konkrétních zdůvodnění, která ovlivňují rozdílnost v chápání těchto otázek.

Např. je to také ovlivněno tím, že předpisy VÝS-1-1 a Vševojsk-1-1 otázku pohotovosti nevysvětlují stejným způsobem. Dochází k určité odlišnosti ve formulaci. VÝS-1-1, článek 49 uvádí, že „... dobu pohotovosti k vysazení stanoví nadřízený velitel. Do té doby musí být bojová technika a výzbroj výsadku naloženy do letounů a **příslušníci výsadku musí být u letounů v pohotovosti k nasednutí**“.

V článku 403 předpisu Vševojsk-1-1 je formulace obdobná až na malou odlišnost „... a vojska musí být na letištích v pohotovosti k nasednutí“.

Rozdílnost v pojmu ... **být u letounů, nebo na letištích** ... umožňuje větší variabilnost chápání.

Nedostatkem je, že obsahové zaměření těchto článků je platné pouze pro **padákové**, popřípadě **kombinované** výsadky. Může vzniknout otázka proč?

V soudobých podmínkách nemůžeme předpokládat, že na letištích, která jsou v blízkosti fronty, by mohlo dojít k soustřeďování dopravního letectva, vzdušného výsadku a vyčkávat tam na signál k nasednutí.

Taková varianta je platná pouze pro **padákové výsadky**, které budou ve výchozím prostoru pro vysazení, vzdáleném 800—1000 i více km od fronty.

Přitom ani tam nepřestane platit faktor maximálního utajení a zejména soustředění **v určitých časových relacích** prakticky bezprostředně před odletem k plnění bojového úkolu.

Dalším nedostatkem je, že předpis Vševojsk-1-1 neřeší otázky pohotovosti vrtulníkového výsadku. Tak mnohdy dochází k nesprávné aplikaci ustanovení při přípravě motostřeleckých jednotek (praporu) k činnosti v taktickém vzdušném výsadku.

Motostřelecký prapor jako **vrtulníkový výsadek** podle přidělených typů vrtulníků bude zpravidla zaujímat **vyčkávací prostor**, který může být ve vzdálenosti 30 až 50, popřípadě 80 i více km od fronty.

V takové vzdálenosti zpravidla nebude letiště provozu schopné. Přitom vrtulníkové výsadky budou v maximální míře používat **nakládací místa**, tzn. různé neupravené terénní celky, na kterých skutečně naložení bojové techniky a nasednutí osob během několika minut.

Proto nemůžeme ustanovení plně aplikovat na vrtulníkové výsadky. Může vzniknout dojem, že obsahové zaměření pohotovosti je stejné i pro vrtulníkové výsadky.

Ovšem praxe potvrzuje oprávněnost požadavku, aby u jednotlivých druhů výsadku byly patřičně diferencovány požadavky pohotovosti. To je také ovlivněno tím, že definice jsou obecným vyjádřením, které nemůžeme v žádném případě aplikovat na všechny druhy vzdušných výsadků.

Padákový (kombinovaný) výsadek, který budou přepravovat velkokapacitní letouny s veškerou bojovou technikou, může být na operačním — záložním letišti ve vzdálenosti 800 i více km od fronty. Přitom nemůžeme vyloučit, že i přes zvýšené úsilí prostředků PVO se nepříteli podaří zjistit moment soustřeďování dopravního letectva na určitých letištích. Neúměrné prodlužování pobytu dopravního letectva a padákového výsadku, bojové techniky na letištích vytváří nepříteli optimální podmínky k jaderným úderům.

Nadřízený velitel, který bude rozhodovat o vysazení vzdušného výsadku, nemůže kromě toho přesně stanovit dobu vysazení. Vývoj situace na frontě, jaderné údery, odstraňování následků, vystřídání vojsk, překonávání zamořených a zatarasených prostorů budou mít bezprostřední vliv na průměrné tempo útoku nebo jeho zpomalení. To může ovlivnit nejen plánovanou, ale i skutečnou dobu vysazení. Proto není výhodné kalkulovat s tím, že v době pohotovosti by jednotky, útvary (svazky) vzdušných výsadek vyčkávaly na letištích nebo u letounů. Praxe potvrzuje, že v soudobých podmínkách je nutné větší pozornost věnovat volbě **výchozího prostoru pro vysazení, vyčkávacím prostorům a východištím k naložení a nasednutí.**

Tyto prostory umožňují skryté rozptýlení vzdušných výsadek a bezprostředně ovlivňují i stupeň a dobu pohotovosti, jakož i čas vysazení.

Je zřejmé, že **výchozí prostor pro vysazení padákového (kombinovaného) anebo vrtulníkového výsadku se diametrálně liší.** To, co je možné organizovat v hloubce několika set km ve vlastním týlu, není možné aplikovat na vzdálenost 30, 50—70 km od fronty. Již tato vzdálenost vyžaduje přijímat zcela jiná opatření z hlediska celkového zabezpečení vzdušného výsadku, minimální doby soustředění dopravních letadel na operačních — záložních letištích a vrtulníků na nakládacích místech nebo při vzdušné přepravě a vysazení.

Celkovou plošnou rozlohu výchozího prostoru pro vysazení u padákového a kombinovaného výsadku ovlivňuje skutečnost, že součástí tohoto prostoru jsou prostory soustředění, rozmístění, vyčkávací, popřípadě jiné. Současně i potřebné prostory pro dopravní výsadkové letectvo. Přitom vzdálenost mezi jednotlivými prostory může být 100 až 200, popřípadě i více km.

Oproti tomu **výchozí prostor pro vysazení pro vrtulníkový výsadek** se skládá z prostoru soustředění vrtulníkového pluku, vyčkávacího prostoru a nakládacích míst. Prakticky tvoří necelou desetinu plochy, která je zapotřebí pro padákový výsadek.

Touto plošnou rozdílností výchozích prostorů pro vysazení můžeme zdůraznit, že tyto prostory dávají **pro padákový (kombinovaný) nebo vrtulníkový výsadek zcela jinou reálnou časovou možnost pro vysazení.**

Např. v **prostorech rozmístění** padákového výsadku (jeho vzdálenost od operačního — záložního letiště může být 120—200 i více km) se podle potřeby přebalují osobní, nákladní padáky a vícevrchlkové systémy. Dále se připravuje bojová technika, výzbroj a materiál k naložení na padákové plošiny nebo do nákladních zásobníků pro jejich přepravu do vyčkávacích prostorů.

Ve **vyčkávacím prostoru** (zpravidla ve vzdálenosti 5—10 i více km od operačních — záložních letišť) jednotky padákového výsadku nakládají a upevňují bojovou techniku na padákové plošiny. Současně dokončují balení střeliva a ostatního materiálu do výsadkových zásobníků, jakož i ruční protitankové zbraně, lehké a těžké kulomety, které tvoří zbraně družstev a obsluh.

Vzhledem ke skutečnosti, že balení padáků různého typu, příprava bojové techniky na padákové plošiny si může vyžádat 6—12 hodin času, je nutné, aby tyto práce byly dělány ještě před obdržením bojového úkolu nebo průběžně v průběhu plánování. Přitom v době, kdy velitel a štáb plánují, mohou velitelé nižších stupňů, zástupci pro výsadkovou přípravu, instruktoři — balíči padáků bezprostředně organizovat balení zbraní a materiálů do výsadkových zásobníků a obalů. V této době je již známé, které jednotky budou vytvářet zpětný odřad a přesunou se do prostoru vysazení s pozemním sledem.

Právě volba vyčkávacího prostoru pro padákový výsadek předpokládá, že jednotky, tahače s padákovými plošinami budou zajiždět na operační — základní letiště, a to **přímo na jednotlivá stanoviště letounů**. Tzn., že se vyloučí jakékoli soustřeďování bojové techniky, jednotek na letištích. Soudobým a oprávněným požadavkem je, aby soustřeďování vojsk, bojové techniky na letišti bylo vymezeno na minimum, a to pouze na tu dobu, kterou potřebuje padákový výsadek k naložení a nasednutí.

K tomu, aby možná zranitelnost byla co nejmenší, se přijímá opatření, že bojovou techniku nakládají a zásobníky podvěšují předem určené jednotky (skupiny), které tvoří část výsadku. Hlavní síly výsadku nasednou bezprostředně před startem letounů.

Pokud tvářnost terénu v okolí operačního — základního letiště umožňuje výhodně volit **východiště k naložení a nasednutí**, bojová technika, náklady a jednotky padákového (kombinovaného) výsadku se soustředí v bezprostřední blízkosti plánovaných stanovišť letounů, s využitím všech zásad maskování. Tato vzdálenost je skutečně závislá na podélné konfiguraci a porostu podél letiště. V některých případech může dosahovat 300, popřípadě i méně metrů od plánované stojanky letounů.

Cílem je, aby výsadek v určenou dobu skrytě zaujal určené východiště, kde vyčká do příletu letounů. Přitom začíná nakládat materiál a organizovat nasednutí osob průběžně od přistání prvního letounu.

V takovém případě může být s výsadkem uskutečněn letištní manévř nebo bezprostředně po ukončení naložení a nasednutí začíná bojový let do prostoru vysazení.

Z toho vyplývá, že padákový výsadek po obdržení signálu od nadřízeného velitele k vysazení se přesune z **vyčkávacího prostoru** nebo z **východiště k naložení a nasednutí** přímo na jednotlivá stanoviště letounů.

Jednotlivé vzdálenosti uvedených prostorů od operačního — základního letiště, jakož i stupeň připravenosti vzdušného výsadku, ovlivní dobu pohotovosti k vysazení a vlastní vysazení.

Za předpokladu, že vlastní vojska budou úspěšně rozvíjet útočnou operaci, zákonitě se budou zvyšovat vzdálenosti mezi frontou a jednotlivými prostory padákového (kombinovaného) výsadku. V takovém případě se může padákový (kombinovaný) výsadek přesunout k zaujetí nových prostorů. Z těchto důvodů není reálné, aby vyčkával na letištích a prakticky byl pasivní.

Můžeme tedy dojít k závěru, že je výhodné, aby pro **padákový (kombinovaný) a vrtulníkový výsadek** bylo stanoveno několik stupňů pohotovosti. Není to nic nového. Problém byl vyřešen u raketového vojska, letectva, vojsk PVO a jiných, a proto i u **výsadkového vojska** najde právem plné uplatnění.

Při stanovení jednotlivých stupňů pohotovosti je zřejmé, že z hlediska **obsahu** a zejména **času** bude **podstatný rozdíl** mezi **padákovým (kombinovaným) a vrtulníkovým výsadkem**.

Každý stupeň pohotovosti je ovlivněn určitým rozsahem. Bylo by chybou se domnívat, že pohotovost u vzdušného výsadku je totožná s obsahem pohotovosti u pozemních vojsk.

Skutečnost, že vzdušný výsadek může v rámci výchozího prostoru po vysazení zaujmout různé prostory, které se od sebe liší skutečnou vzdáleností od fronty, napovídá, že i v pohotovosti musí být určitá rozdílnost.

Kromě toho bojové použití vzdušných výsadků se bude častěji plánovat, ale vysazení se bude uskutečňovat pouze při reálné situaci na frontě.

Na tomto podkladě může i vzdušný výsadek dělat různé manévry v rámci výchozího prostoru pro vysazení; to bude typické zejména pro vrtulníkový výsadek. Tak může dojít k tomu, že v určité době předem připravené varianty vysazení nebudou dostatečně efektivní. To bude vyžadovat plánování dalších variant.

Na základě těchto skutečností vzniká požadavek diferencovat obsahové zaměření pohotovosti podle specifiky a rozsahu pro jednotlivé druhy výsadku.

Praxe potvrzuje, že pro **padákový (kombinovaný) výsadek** je výhodné stanovit tyto **stupně pohotovosti**:

Pohotovost číslo 5:

V této době vzdušný výsadek ukončí plánování s předpokládaným vysazením ve více variantách (před zahájením nebo v průběhu útočné operace armády). Ukončení plánování nemusí být limitováno zaujetím určitého prostoru, ale dobou od obdržení úkolu z nadřízeného stupně až po zpracování bojové dokumentace do stupně prapor. Bojové rozkazy se jednotkám nevydávají.

Plánování může probíhat **v prostoru soustředění**.

Předpokládaná doba vysazení za 8 i více dnů.

Může vzniknout dojem, že navrhovaná pohotovost číslo 5 pro vzdušný výsadek není pohotovostí, ale určitým plánovacím obdobím. Vyplývá to ze specifiky, která je vlastní vzdušným výsadbům.

Použití vzdušných výsadků můžeme plánovat v několika variantách, např. přímo u nadřízeného velitele, který o vysazení rozhoduje, bez počáteční účasti představitelů vzdušného výsadku nebo za jejich účasti od samého počátku, dále plánování u vzdušného výsadku za řízení operační skupinou od nadřízeného štábu.

Požadavkem je, aby bojové použití vzdušných výsadků bylo plánováno na celou hloubku útočné operace, tzn. předpokládat způsob, varianty vysazení v jednotlivé dny. Přitom součinnost bude organizována ve prospěch vzdušného výsadku s **předstihem více dnů** a na **podstatně větší počet variant vysazení**. I v tomto případě, na základě vývoje situace, konkrétního upřesnění prostorů vysazení, můžeme předpokládat **konkrétní organizaci součinnosti** prakticky s **jednodenním až dvoudenním předstihem**.

Současně s tím budou narůstat požadavky na celkovou přípravu a kompletaci materiálu, bojové techniky pro vysazení.

Z toho vyplývá, že pro vzdušný výsadek je reálné i v době plánování (a veškerých příprav) na několik variant stanovit dobu pohotovosti, která může podle konkretizace přerůstat v další pohotovosti.

Může se vyskytnout názor, zda předpokládaná doba vysazení **za 8 i více dnů** je reálná. V celkovém komplexu všech opatření je nutné docenit i problém doplňků, jejich krátkodobé přeškolení na novou bojovou techniku, sladění činnosti v jednotkách, popřípadě provedení nácviků k ničení určitých objektů nebo k plnění bojových úkolů ve speciálních skupinách.

To vše bezprostředně ovlivňuje předpokládanou délku a ve své podstatě není jen obdobím plánování, ale i určitým stupněm pohotovosti.

Pohotovost číslo 4:

Koncretizace bojových úkolů pro vysazení ve dvou variantách. Sladění otázek součinnosti s letectvem, pozemními svazky a uvnitř výsadku. Bojové roz-

kazy se vydávají velitelům rot v to. Plánování může probíhat v **prostoru soustředění** nebo v **prostoru rozmístění**.

Předpokládaná **doba vysazení za 2—3 dny**.

Pohotovost číslo 3:

Ukončení celkové přípravy jednotek pro vysazení v jedné variantě. Vydání bojových rozkazů velitelům čet v to. Poddůstojníci a vojíní se seznamují s bojovým úkolem v nezbytném rozsahu bezprostředně před odchodem na operační — záložní letiště. Ukončení kompletace bojové techniky, výzbroje, materiálu na padákové plošiny (výsadkové zásobníky).

Veškeré přípravy skončí v **prostoru rozmístění**, ze kterého se padákový (kombinovaný) výsadek přesune během jedné noci do východiště k naložení a nasednutí u operačních — záložních letišť.

Předpokládaná **doba vzletu do 24 hodin**.

Pohotovost číslo 2:

Obsahové zaměření je obdobné jako u pohotovosti číslo 3. Veškeré přípravy skončí ve **vyčkávacím prostoru**. Padákový (kombinovaný) výsadek se přesune z tohoto prostoru ve dvou částech.

První část, tzn. **jednotky určené k nakládání** (podvěšení) bojové techniky, výzbroje a materiálu s tahači a výsadkovými plošinami, zaujmají východiště k naložení a nasednutí. V určené době nakládají bojovou techniku a materiál do letounů.

Druhá část — **hlavní síly padákového (kombinovaného) výsadku** se přesunou k jednotlivým stanovištím letounů. Nasedají do letounů bezprostředně před startem.

Předpokládaná **doba vzletu do 6 hodin**.

Pohotovost číslo 1:

Padákový (kombinovaný) výsadek je ve vyčkávacím prostoru. V této době ukončí celkovou přípravu jednotek pro vysazení v jedné variantě. Vydání bojových rozkazů velitelům družstev samostatných skupin a organizace součinnosti do čet a samostatných skupin v to.

Ukončení kompletace, přípravy a rozdělení materiálu do jednotek. Dokončení kompletace bojové techniky a její upevnění na padákové plošiny. Po dokončení nařízených plánovaných úkolů jednotky rozdělí osoby na jednotlivé letouny, ustrojí se do padáků a na vyčleněných vozidlech zajíždí přímo do východiště k naložení a nasednutí nebo přímo k jednotlivým letounům.

Předpokládaná **doba vzletu do 2—3 hodin**.

Uvedené časové normy, které limitují jednotlivé navrhované pohotovosti, jsou ovlivněny skutečně potřebnou dobou pro naložení bojové techniky, výzbroje a materiálu na výsadkové plošiny, prakticky té techniky, která je v organizační struktuře padákového výsadku.

V některých případech, jako je např. vysazení padákového výsadku k vedení bojové činnosti v horském a zalesněném terénu, nemusí být vysazována těžká bojová technika. Potom můžeme časové normy **snížit o 30 až 50 %**.

Je pochopitelné, že k době vzletu připočítáme čas potřebný na překonání **dálky vysazení** (vzdálenost z letiště vzletu do prostoru vysazení). Ten může být v závislosti na typu dopravního letectva 60—120 minut. V takovém případě po dosažení pohotovosti číslo 1 můžeme reálně počítat s tím, že padákový výsadek bude vysazen za 3—5 hodin.

Rozhodne-li nadřízený velitel o konkrétní době vysazení padákového výsadku, např. v 06.00 hod., podle dosaženého stupně pohotovosti mu předá stanovený signál: při pohotovosti číslo 2 do 22—23.00 hod. předchozího dne a při pohotovosti číslo 1 do 01.00 anebo do 03.00 hodin.

Pro vrtulníkový výsadek můžeme stanovit tyto **stupně pohotovosti**:

Pohotovost číslo 3:

Po obdržení předběžného nařízení k činnosti v taktickém vzdušném výsadku motostřelecký prapor zaujme **vyčkávací prostor**.

V této době velitel rekognoskuje nakládací místa a podle počtu a typu přidělených vrtulníků sestaví i předběžný rozpočet pro přepravu a vysazení.

Současně připraví variantu vyčlenění jednotek, bojové techniky, materiálu do zpětného odřadu.

Předpokládaná **doba vysazení za 10—12 hodin**.

Pohotovost číslo 2:

Ve vyčkávacím prostoru ukončení plánování pro vysazení ve dvou variantách. Vydání bojových rozkazů velitelům čet v to. Sladění otázek organizace součinnosti s letectvem, vojskem PVO, raketovým vojskem a dělostřelectvem a s divizí útočící na směr bojové činnosti vrtulníkového výsadku. Ukončení kompletace bojové techniky, výzbroje a materiálu pro vzdušnou přepravu.

Předpokládaná **doba vzletu za 4—5 hodin**.

Pohotovost číslo 1:

Ve vyčkávacím prostoru s upřesněním jedné varianty vysazení. Vyhodnocení posledních zpráv o činnosti nepřítelů v prostoru vysazení a situace na frontě.

Předpokládaná **doba vysazení do 2 hodin** (podle délky vysazení).

Za předpokladu, že vrtulníkový výsadek bude ve vyčkávacím prostoru ve vzdálenosti 50 km od fronty a hloubka vysazení bude 20 km, potom můžeme počítat s těmito hodnotami:

— bojový let vrtulníků z prostoru rozmístění vrtulníkového pluku na jednotlivá nakládací místa	30'
— naložení bojové techniky, výzbroje a materiálu	30'
— nasednutí jednotek vrtulníkového výsadku	15'
— časová záloha	10'
— bojový let z nakládacích míst do prostoru vysazení (celkem 70 km)	30'
— vyložení bojové techniky, výzbroje, materiálu na přistávacích plochách	5'
Celkem	120'

Z časového rozpočtu vyplývá, že vrtulníkový výsadek i po dosažení pohotovosti číslo 2 může být vysazen za 120 minut.

Velitel, který rozhodne o vysazení, předává souběžně signál k vrtulníkovému pluku a motostřeleckému praporu.

Doby, která je plánována pro přelet vrtulníků z prostoru rozmístění na nakládací místa, může velitel vrtulníkového výsadku plně využít **pro upřesnění bojového úkolu konkrétně platné jedné varianty vysazení**.

O změně bojového úkolu, zda bude platit varianta A nebo B, musí se velitel vrtulníkového výsadku dozvědět ještě ve **vyčkávacím prostoru**. Pouze tak je možné zabezpečit dokonalou přípravu a sladění součinnosti, která je rozhodující bezprostředně pro vysazení.

Pokud velitel divize na základě konkrétní situace na frontě (tempu postupu vojsk) rozhodne, že vysadí vrtulníkový výsadek např. v 06.00 hodin, musí nejpozději do 04.00 hodin předat veliteli vrtulníkového pluku a vrtulníkového výsadku určený signál (ČV = 06.00 varianta A). Uvedený čas je jednou z možných variant.

Zda bude velitel vrtulníkového pluku a výsadku na tuto činnost potřebovat konkrétně 120 anebo i více minut, je závislé jednak na dosaženém stupni pohotovosti, jednak na kalkulačních údajích **plánové tabulky vysazení**, která je součástí plánu použití taktického vzdušného výsadku.

Plánová tabulka vysazení tvoří souhrn časových údajů potřebných pro vzlet vrtulníků z vyčkávacího prostoru, přistání na nakládacích místech, naložení, nasednutí, bojový let do prostoru vysazení, vyložení a návrat zpět.

Pro velitele vrtulníkového výsadku je z této tabulky rozhodující čas, který má k dispozici **od přistání vrtulníků na nakládacích místech do jejich pohotovosti ke vzletu**.

Pro plánování bojového použití padákového (kombinovaného) a vrtulníkového výsadku sehrává rozhodující význam **vyčkávací prostor**, který bezprostředně ovlivňuje utajení příprav a možnost vysazení v krátkých časových lhůtách.

Jednotlivé stupně pohotovosti zabezpečí plnohodnotnou přípravu pro bojovou činnost v týlu nepřítele.

Za předpokladu, že průměrné tempo útoku vlastních pozemních vojsk bude nižší, nebo vzhledem k nepředvídané situaci na frontě nebude možné výsadek vysadit v plánované době, je možné, aby padákový (kombinovaný) a vrtulníkový výsadek po dosažení určitého stupně pohotovosti zůstal ve vyčkávacím prostoru i delší dobu. Prakticky po dobu, než se vytvoří výhodné podmínky k vysazení. To zabezpečuje, že velitelé a příslušníci jednotlivých výsadek mohou v takových situacích dále zkvalitňovat sladění činností a připravenost k naložení a nasednutí po obdržení signálů.